

Det offentlige arbejdsmarked.

De offentligt ansatte under LO tilslutter sig de synspunkter, LO har fremført for det private arbejdsmarked: der er behov for en kortere arbejdstid, spørgsmålet er et overenskomst- og aftalespørgsmål, som regeringen kan tiltræde i forbindelse med kommende overenskomst- og aftaleforhandlinger.

Finansministeriet mener, at spørgsmålet om arbejdstidens længde er et rent overenskomst- og aftalespørgsmål, der må afklares inden for de udgiftsrammer, som regeringen kan tiltræde i forbindelse med kommende overenskomst- og aftaleforhandlinger.

Kommunernes Landsforening og *Amtsrådsforeningen* er enig med finansministeriet. De beskæftigelsesmæssige virkninger vil slå forskelligt igennem i de enkelte kommuner. Det kommunale selvstyre må respekteres og kan ikke bære statsligt fastsatte bindinger af personaleforbruget eller af serviceniveauet. For funktioner med f.eks. vagtordninger inden for døgninstitutionsområdet og sygehusvæsenet vil der af beredskabsmæssige årsager udløses en beskæftigelseseffekt i et fuldt omfang. En økonomisk konsekvensberegning er ikke mulig på nuværende tidspunkt.

LO mener ikke, at man kan betvivle, at det beskæftigelsesmæssige resultat af en arbejdstidsnedsættelse vil være positivt. Størrelsen af det positive resultat afhænger bl.a. af den offentlige sektors personalepolitik, hvor udgangspunktet må være nyansættelser, der helt modsvarer arbejdstidsnedsættelsen, og som i hvert fald modsvarer 2/3 af arbejdstidsnedsættelsen såvel i staten som i kommunerne, og af kompensationsspørgsmålet, hvor LO mener, at kompensationen er en del af det samlede overenskomstresultat, og at der således bliver tale om at vælge mellem større forbrug og øget fritid, men på en sådan måde, at solidariteten bevares.

For så vidt angår *FTFs* synspunkter henvises til sp. 3688.

AC finder ligesom *FTF*, at beskæftigelsen er det vigtigste ved arbejdstidsspørgsmålet, og forudsætter, at det indgående analyseres, hvorledes merbeskæftigelsen praktisk kan gennemføres i stat, amter og kommuner. Også de nødvendige uddannelses- og arbejdsmarkedsmæssige foranstaltninger må analyseres. Inden for *ACs* område er der særlige problemer med at sikre, at en arbejdstidsnedsættelse bliver effektiv, idet mange ansatte ikke har en højeste tjenestetid og derfor heller ikke faste regler for opgørelse og afspadsering af overarbejde. *AC* ønsker en nedsættelse af den ugentlige arbejdstid; ligestillingsmæssige og familiepoltiske hensyn taler for en reduktion af den daglige arbejdstid. Andre former for arbejdstidsnedsættelse, herunder sabbatordninger, kan komme på tale. *AC* mener, at der må findes en løsning på kompensationsspørgsmålet, som er neutral i for-

hold til lønrelationerne mellem de forskellige grupper af ansatte i den offentlige sektor.

Industrirådet, *Arbejderbevægelsens Erhvervsråd* og *Ligestillingsrådet*.

Industrirådet tror ikke på en generel arbejdstidsforkortelse som middel til at øge beskæftigelsen eller befolkningens velfærd. Der kan i stedet overvejes en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden, således at man i højere grad kan imødekomme individuelle ønsker hos medarbejderne – ikke mindst børnefamilierne – om ændret arbejdstid. *Industrirådet* finder det overordentlig tvivlsomt, om man kan få flere i beskæftigelse ved at sænke arbejdstiden, når man betænker de komplicerede sammenhænge, en arbejdstidsforkortelse vil virke i, og peger på, at de modeller, der anvendes til de samfundsøkonomiske beregninger, og som peger i retning af en vis positiv beskæftigelsesvirkning, er alt for grove til at virke overbevisende.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fremhæver, at arbejdsløsheden er vokset i alle de industrialiserede lande – uanset valget af økonomisk politik, dog mest hvor inflationsbekæmpelsen sættes højest. Med den teknologiske udvikling og den stigende erhvervsfrekvens for kvinder er det ønsketænkning at tro, at alle kommer i arbejde igen på fuld tid. Hvis der ikke gribes radikalt ind, tegner fremtiden dystert, både for de ledige, for dem, der i dag har arbejde, og for samfundet i det hele taget. *Erhvervsrådet* mener, at man